

תת"ע 8190/10/13 - מדינת ישראל נגד אחמד סעב

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 8190-10-13 מדינת ישראל נ' סעב
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט יעקב בכר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אחמד סעב

הכרעת דין

1. העבירות המיוחסות לנאשם:

כנגד הנאשם הוגש דו"ח בגין עבירה על תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, על כך שנהג ברכב והשתמש בטלפון הנייד שלא באמצעות דיבורית.

2. נסיבות המקרה כמתואר בדו"ח:

השוטרת שרגא מורן שערכה את הדו"ח מציינת כי במהלך פיקוח תנועה ביציאה מתחנת דלק לכיוון מזרח, חלף רכבו של הנאשם מכיוון צפון, כשצפתה בו אוחז בידו הימנית בטלפון ומצמיד לאוזן ימין תוך כדי נסיעה. השוטרת נסעה אחריו ושמרה על קשר עין רצוף עם רכבו של הנאשם וכרזה לו לעצור.

תגובת הנאשם למיוחס לו כפי שהופיעה בדו"ח: "אשתי חולה והיא התקשרה אליי ומסרה לי לחזור הביתה, זו היתה שיחה דחופה".

3. העדים שהעידו בפניי:

מטעם התביעה העידה **סמ"ר מורן שרגא**, השוטרת שערכה את הדו"ח.

סמ"ר שרגא העידה כי היתה יחד עם שוטר אחר שערך דו"ח לנהג אחר עת צפתה בהתרחשות העבירה נשוא הדו"ח. סמ"ר שרגא ביקשה מהשוטר לצידה שיסע אחר רכבו של הנאשם.

בנוסף, העיד **רס"מ עמיר נסרלדין** שהיה יחד עם השוטרת מורן שרגא בעת האירוע.

השוטר העיד כי לא צפה בהתרחשות העבירה כיוון שהיה עסוק בעריכת דו"ח לנהג אחר.

השוטר ציין, כי היה במרחק של בערך 25 מטר מרכבו של הנאשם. לטענתו לא היה קשה לשמור על מרחק ממנו, כיוון שנסע לאט בכביש בו המהירות המותרת הינה 50 קמ"ש וכן מדובר ברכב "ל" שהינו פחות נפוץ בכביש.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

הנאשם העיד כי ביום ביצוע העבירה נהג ברכב לימוד נהיגה מכיוון צפון לדרום. נסע לאט מאוד באזור בו ממוקם שוק. הנאשם העיד כי שמע את הכריזה ברמקול ועצר לאחר כ-300 מטר, כיוון שתחילה לא שמע את הכריזה וכן לא היה מקום לעצור בצד.

טוען כי הטלפון הנייד היה במתקן וכי לא היה באפשרות השוטרת לצפות בו מדבר בטלפון. יכול להיות שצפתה באוזניה.

בחקירתו הנגדית, הנאשם עמד על כך ששני השוטרים היו עסוקים וכי **"הם רצו בכוח לתת לי את הדו"ח"** (שור' 32, עמ' 3 לפרוטוקול הישיבה מיום 3.9.14).

בנוסף, טען הנאשם כי תגובתו הראשונה לאחר שנתפס לא היתה כמצוין בדו"ח אלא:

"אמרתי לה שהיא מתלבשת עליי כי אני בקורס מורי נהיגה וזה יכול לפגוע בי. כמו כן, אמרתי לה שיש לי אישה נכה. זה מה שאמרתי."

(שור' 1-2, עמ' 4 לפרוטוקול הישיבה מיום 3.9.14).

כשנשאל האם הגיש בקשה להישפט כיוון שהתקרית הזו עלולה לפגוע לו במקצוע, השיב בשלילה.

הנאשם טען לבסוף כי ביקש מן השוטרת להיכנס לרכב, אך היא ביקשה ממנו להישאר בחוץ.

"הכל על ההתנהגות שלה בציבור. יכולתי לשלם את ה-250 שקל שהציעו."

(שור' 11-12, עמ' 4 לפרוטוקול הישיבה מיום 3.9.14).

ב"כ המאשימה סיכמה וטענה כי יש להעדיף את עדותם של שני השוטרים שהעידו. עדותם לא נסתרה והנאשם לא הטיח בפני השוטרת כי התגובות שרשמה בדו"ח אינן נכונות.

הנאשם מצדו ביקש שלא להרשיע אותו. לטענתו ביום ביצוע העבירה מזג האוויר היה סוער. השוטרת לא היתה יכולה להבחין בו.

הנאשם הודה כי הדו"ח יפריע לו מבחינה מקצועית.

4. דיון והכרעה

בטרם אנמק את החלטתי אציין כי החלטתי להרשיע את הנאשם.

תקנה 28 לתקנות התעבורה קובעת כדלקמן:

"(א) נוהג רכב חייב להחזיק בידיו את ההגה או את הכידון כל עוד הרכב בתנועה. אולם רשאי הוא להסיר יד אחת מן ההגה או הכידון אם עליו לעשות בה דבר להבטחת פעולתו התקינה של הרכב או לקיום כללי התנועה.

(ב) האמור בתקנת המשנה (א) יחול גם על הנוהג ברכב שבו הותקן או מצוי מכשיר טלפון קבוע או נייד, והנוהג ברכב רשאי להשתמש בטלפון רק באמצעות מיקרופון המותקן ברכב."

בע"פ 070890/01 **אליקים נגד מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (5.2.03) עמדה כב' השופטת פלפל, על הפרשנות התכליתית של תקנה זו:

"תקנה 28 לתקנות התעבורה באה כדי להבטיח הן את ביטחון הנוהג בכביש, והן את ביטחון הציבור לגבי הנהיגה.

על הנוהג בכביש להתרכז בכל מאודו במה שנמצא בפניו, עד כדי כך שמותר לו להסיר את ידיו, רק כדי לעשות דבר להבטחת פעולתו התקינה של הרכב או לקיום כללי התנועה (איתות לצד, למשל, כשה"וינקר" מקולקל).

נהיגה זהירה בצורה כזו, עשויה למנוע תאונות ומפגעים בכביש."

הנני סבור כי המאשימה הצליחה להוכיח את יסודותיה העובדתיים של תקנה 28 ואפרט.

עדותה של עדת התביעה אמינה בעיני, עקבית ומפורטת. מעבר לכך, בחירתה לנסוע אחרי רכבו של הנאשם תוך ויתור על מתן דו"ח לנהג אחר שעצר בסמוך לשוטרים, מחזקת לטעמי את המיוחס לנאשם.

הנאשם לעומת זאת, לאורך כל עדותו טען כי עריכת הדו"ח נגדו הינה התנכלות וכי לדבריו, השוטרים היו מעוניינים לרשום לו דו"ח בכוח. הנאשם אף הודה בהמשך עדותו, כי ביקש להישפט כיוון שהתנהגותה של השוטרת שסירבה לאפשר לו להמתין ברכבו, לא מצאה חן בעיניו. מעבר לכך, טען כי עצם הטלת הקנס עלולה לפגוע בפרנסה שלו.

בבחינת האמור בדו"ח אני נוטה להאמין לאמירה הספונטנית מפי הנאשם כי היה מדובר בשיחה דחופה מאשתו החולה ולכן השיב.

בשקלול כל אלו, אני מוצא כי יש להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

המזכירות תמציא העתק מהכרעת הדין לצדדים.

אני קובע לטיעונים לעונש ליום 8.1.17, שעה 12:00.

הנאשם יהיה פטור מהתייצבות במידה וימציא טיעונים לעונש בכתב.

ניתנה היום, א' בכסלו תשע"ז, 1/12/2016, בהעדר הצדדים.